

YSTADS TINGSRÄTT**DOM**
2008-02-12
meddelad i
Ystad**Mål nr B 1318-07****PARTER** (Antal tilltalade: 1)**Åklagare**Kammaråklagare Anna Håkansson
Södra Skånes åklagarkammare**Målsägande**

Sekretess

Målsägandebiträde:

Advokat Thomas Bodström
c/o Advokatbyrån Borgström &
Bodström
Box 3431
103 68 Stockholm**Tilltalad**Tito Beltran, 650701-2752
Gröndalsgatan 11 B
412 62 Göteborg

Offentlig försvarare:

Advokat Tomas Nilsson
c/o Sju Advokater KB
Box 22016
104 22 STOCKHOLM**DOMSLUT****BEGÅNGNA BROTT**

Våldtäkt

LAGRUM6 kap 1 § 1 st brottsbalken
Enligt 1999 års lydelse

PÅFÖLJD M. M.

Fängelse 2 år

SÄRSKILD RÄTTVERKAN

Den tilltalade åläggs att betala en avgift på 500 kr enligt lagen (1994:419) om brottsofferfond.

BESLUT I ÖVRIGA FRÅGOR, SKADESTÅND M. M.

1. Tito Beltran skall utge skadestånd till målsäganden med 112 035 kr jämte ränta på beloppet enligt 6 § räntelagen (1975:635) från den 23 juli 1999 till dess betalning sker.
  2. Tomas Nilsson tillerkänns ersättning av allmänna medel med 218 650 kr. Av beloppet avser 104 857 kr arbete, 40 230 kr tidspillan, 29 833 kr utlägg och 43 730 kr mervärdesskatt.
  3. Thomas Bodström tillerkänns ersättning av allmänna medel för arbete som målsägandebiträde med 158 081 kr. Av beloppet avser 73 508 kr arbete, 25 835 kr tidspillan, 27 122 kr utlägg och 31 616 kr mervärdesskatt.
  4. Kostnaden för försvarare, målsägandebiträde och bevisning skall stanna på staten.
-

INNEHÅLLSFÖRTECKNING

YRKANDEN M. M.	Sid.	5
Åklagaren		5
Målsäganden		5
Tito Beltrans inställning		5
BAKGRUND		5
DOMSKÄL		7
ANSVAR		7
Utredningen		7
Åklagarens bevisning		7
Målsäganden		7
Tito Beltran		10
Maria Lundqvist		13
Carola Häggkvist		15
Lill Lindfors		16
Robert Wells		16
Anders Berglund		17
Anders Evaldsson		18
Lars Wikström		19
Monica Dahlström-Lannes		19
Anne Bergström		20
Tito Beltrans bevisning		21
Bo Gustafsson		21
Vicky von der Lanken		21
Tingsrättens bedömning		22
Gällande rätt; inledning		22
Fri bevisprövning		24
Bevisprövningen särskilt vid våldtäkt		25
Bevisprövningen i målet		27
Målsäganden		27
Anders Evaldsson		28
Maria Lundqvist		28
Carola Häggkvist		28
Anders Berglund och Lars Wikström		29
Robert Wells och Vicky von der Lanken		29
Anne Bergström och Bo Gustafsson		29

Tito Beltrans invändningar	29
Tiden från händelsen till anmälan	29
Monica Dahlström-Lannes roll	30
Ej hörda personer	30
Sperman	31
Wells och von der Lankens bristande vetskap	31
Konspiration	31
Övriga brister i förundersökningen	31
Tingsrättens sammanfattning och bedömning	32
PÅFÖLJD	32
SKADESTÅND	32
ÖVRIGA FRÅGOR	33
HUR MAN ÖVERKLAGAR	33

YRKANDEN M.M.

Åklagaren har yrkat ansvar för våldtäkt enligt 6 kap 1 § 1 st. brottsbalken (i dess dåvarande lydelse) med följande påstående.

Tito Beltran har i juli 1999 i ett rum på Nötesjö Wårdshus, Svedala kommun, genom våld tvingat målsäganden till samlag eller annat sexuellt umgänge, som med hänsyn till kränkningens art och omständigheterna i övrigt är jämförligt med påtvingat samlag.

Våldet har bestått i att han tryckt ned och hållit fast henne.

Till utveckling av sitt påstående har åklagaren förklarat, att Tito Beltran med sin penis varit inne i målsägandens slida helt eller delvis, att våldtäkt skall anses föreligga vare sig han därvid fått utlösning eller ej samt att tvånget bestått i att han med sina händer tryckt ned och hållit fast målsäganden och därmed hindrat hennes försök att komma loss.

Målsäganden har begärt skadestånd med 112 035 kr. jämte ränta. Beloppet fördelar sig med 100 000 kr. för kränkning, 10 000 kr. för sveda och värk och 2 035 kr. för inkomstförlust.

Tito Beltran har förnekat vad åklagaren påstått och bestritt ansvars- och skadeståndsskyldighet.

BAKGRUND

Under år 1999 genomfördes en konsertturné med namnet Rhapsody in Rock. Under turnén gavs konserter på flera platser i Sverige, de två senaste på Svaneholms slott i Skåne och den sista, någon dag senare, i Marstrand. Producent för turnén var Vicky von der Lanken, turnéledare Robert Wells och kapellmästare Anders Berglund, samtliga hemmahörande i Stockholm. Vid konserterna medverkade olika artister, däribland Carola Häggkvist, Stockholm, Maria Lundqvist, Göteborg, och Tito

Beltran, då boende i Kungsbacka, samt musiker bl.a. Anders Evaldsson och Lars Wikström, också de från Stockholm.

Mellan de olika turnéorterna färdades de medverkande i såväl gemensamma bussar som i egna bilar. Det var också vanligt att turnésällskapet övernattade gemensamt på olika hotell eller liknande. Flera av de medverkande, såsom Carola Häggkvist och Maria Lundqvist, medförde egna barn under turnén. För tillsyn av barnen hade olika barnflickor engagerats. Målsäganden, som var en dem, hade främst hand om Maria Lundqvists barn.

Den aktuella kvällen, den 23 juli, övernattade delar av turnésällskapet på Nötesjö Wärdshus mellan Malmö och Svaneholm efter konserten där. På värdshuset delade målsäganden rum med Maria Lundqvist och hennes barn. Tito Beltran hade eget rum på värdshuset.

Sent på kvällen träffades delar av sällskapet i värdshusets matsal för en smörgås. Målsäganden och Tito Beltran, som båda då var närvarande, kom överens om att han skulle massera henne för besvär med nacke och rygg. Så skedde också i Tito Beltrons rum. Om de närmare omständigheterna som föregick massagen och vad som då skedde har parterna olika meningar. Förutom Anders Evaldsson, som i ett annat ärende som hastigast tittade in i Tito Beltrons rum medan också målsäganden var där, saknas ögonvittnen i övrigt liksom s.k. teknisk bevisning i form av journalanteckningar, läkarutlåtanden, DNA-prover o.dyl.

Genom dom den 27 februari 2007 av Varbergs tingsrätt frikändes Tito Beltran från misstankar om sexuella övergrepp mot barn. Efter överklagande av åklagare är domen f.n. under prövning av Hovrätten för Västra Sverige.

Strax innan tiden för överklagande av domen från Varberg, eller den 16 mars 2007, gjordes anmälan till polisen om den nu aktuella händelsen. Anmälare var f.d.

polismannen Monica Dahlström-Lannes, Stockholm. Anmälan gjorde således först nästan åtta år efter händelsen.

Saken har väckt stor uppmärksamhet i media. Några tidningsartiklar, eller andra medieinslag, publicerade före det anmälan gjordes har emellertid såvitt känt inte förekommit.

Tito Beltran anhölls i sin frånvaro den 7 november 2007 och greps den 4 december. Sedan den 7 december har han varit häktad till dess han vid huvudförhandlingens slut den 21 januari 2008 försattes på fri fot. Skälen till häktningen var ursprungligen såväl s.k. kollussionsfara som flyktfara. Efter prövning av Hovrätten över Skåne och Blekinge, som inte gjorde ändring i fråga om häktning, kvarstod som skäl därefter endast flyktfaran.

DOMSKÄL

ANSVAR

Utredningen

Åklagarens bevisning

Åklagaren har inledningsvis åberopat förhör med målsäganden och Tito Beltran varvid de inför tingsrätten sammanfattningsvis berättat bl.a. följande.

Målsäganden, i de fortsatta förhören 'Lotta':

Vid tiden för händelsen var hon endast arton år gammal och gick näst sista året i gymnasiet. Hon var troende, kyrkligt aktiv och musikintresserad. Hon hade ännu inte haft några pojkvänner och var även sexuellt oerfaren. Genom sina föräldrar var hon bekant med Maria Lundqvist sedan hon var liten. Hon betraktade henne om sin

´andra mamma´ och hade vid flera tillfällen passat hennes barn. Härigenom var hon också bekant med flera andra artister, bl.a. Carola Häggkvist, och hade även passat deras barn. – Inför den aktuella turnén tillfrågades hon av Maria Lundqvist om hon ville följa med som barnflicka och passa hennes barn under en vecka, med början på Öland och med slut i Marstrand. Eftersom hon tyckte om barn och var bekant med flera av artisterna följde hon gärna med. Fram till händelsen var det en mycket trevlig stämning i hela turnésällskapet, hon hade dock inte haft närmare kontakt med Tito Beltran. Den aktuella dagen hade varit ansträngande eftersom hon på grund av andra barnflickors frånvaro hade fått passa flera barn. På kvällen kände hon sig därför trött med värk i nacke och rygg. När hon nämnde detta vid det samkväm som då ägde rum på Nötesjö Wårdshus erbjöd sig Tito Beltran att hjälpa henne med massage. Hon såg inget konstigt i det, dels eftersom hon visste att han var utbildad massör och dels då hon också visste att Tito Beltran under turnén masserat andra, däribland Maria Lundqvist och Carola Häggkvist, med gott resultat. Hon hade dessutom bara hört gott om Tito Beltran under turnén och hade ingen anledning att inte ha förtroende för honom. Efter att Maria Lundqvist lämnat sitt medgivande till massagen följde hon med Tito Beltran till dennes rum, hon i sina vanliga kläder och han i den skjorta och byxor han uppträtt i på Svaneholms slott. På Tito Beltrans rum tog hon av sig alla kläder, utom långbyxor och trosor, svepte ett badlakan om sig och lade sig med ansiktet nedåt på Tito Beltrans säng. Han började därefter massera henne nerifrån vaderna och uppåt. Det kändes bra och han verkade ´professionell´. Under massagen, varvid han först tog av hennes långbyxor och därefter sina egna, använde han någon slags olja. Efter en stund bad han henne ta av sig sina trosor, med förklaring att de inte skulle få olja på sig, vilket hon gjorde fortfarande med badlakanet över sig. Hon undrade något över detta men fann det likväl inte anmärkningsvärt. Efter en stund kände hon något mellan benen, vid hennes kön. Hon trodde först att det var handduken men kände att det var något ´levande´, Tito Beltrans penis. Hon märkte att han trängde in i hennes slida men vet inte om han kom ända in eller bara in mellan blygdläpparna. Hon blev alldeles stel. Medan Tito Beltran gjorde samlagsrörelser försökte hon komma loss genom att

lyfta sig på armarna. Hon lyckades emellertid inte eftersom Tito Beltran satt grensle över henne och tryckte ner henne mot sängen med sina händer över hennes rygg. Först sedan Tito Beltran plötsligt upphörde med samlagsrörelserna lyckades hon knuffa honom åt sidan och bli fri. Hon upptäckte då att Tito Beltran var helt naken. Hon var chockad men förstod att hon blivit våldtagen. Hon märkte också att hon blivit 'kladdig' mellan benen vilket inte kunde ha kommit från henne själv. Hon rafsade ihop sina kläder och ville genast bege sig därifrån. Tito Beltran försökte emellertid hindra henne, han bad henne stanna och försökte kyssa henne. Hon lyckades emellertid värja sig och komma ut ur rummet och begav sig genast till sitt och Maria Lundqvists rum där hon berättade för henne vad som hänt. Hon var chockad och omtumlad. Det hela var rörigt och hon har endast vaga och spridda minnesbilder av vad hon berättade för Maria Lundqvist. – Dagen efter var stämningen i turnésällskapet som förbytt och Tito Beltran kom och bad henne om förlåtelse, hon har därefter inte talat med honom. Hon talade också med Carola Häggkvist, inte så mycket om själva händelsen utan mer som stöd av en person som också var troende. Av hänsyn till föräldrar och vad som skulle sägas i skolan, men även med tanke på vad som skulle hända med den fortsatta turnén om hon anmälde saken för dem som var ansvariga för turnén eller polisen, valde hon att inte anmäla och att följa med till Marstrand som planerat. Därefter har hon försökt förtränga händelsen som åter blev aktuell då Monica Dahlström-Lannes, som hon inte kände tidigare, kontaktade henne. Hon tror att hennes avsikt var att som ett led i överklagandet av domen från Varberg få henne att anmäla också den nu aktuella händelsen. Monica Dahlström-Lannes pressade henne emellertid inte till detta utan gjorde själv anmälan. Hon har därefter biträtt anmälan och medverkat i polisförhör. – Under massagen i Tito Beltrans rum noterade hon att Anders Evaldsson tittade in som hastigast. Hon fann då inget märkligt i det, varken beträffande situationen i sig eller Andes Evaldssons beteende. Under tiden i Tito Beltrans rum har hon inte vid något tillfälle kysst eller kramat honom eller på något annat sätt visat att hon var intresserad av något annat än massage för sin värk. – Sedan hon lämnat turnén deltog hon först som planerat i ett musikläger och ett scoutläger. Det kändes på det

sättet bra att för en tid 'komma ifrån verkligheten'. Hennes föräldrar märkte på henne att något hänt. De misstänkte kanske att hon hamnat i dåligt sällskap eller kommit i kontakt med droger och under en tid fick hon inte sova över hos kamrater som tidigare. Efter sommaren 1999, då hon började sista ring i gymnasiet, mådde hon dåligt. Hon blev sluten och lättirriterad, fick ont i magen, svårigheter att koncentrera sig i skolan och drömde mardrömmar. Hon ville berätta för skolsköterskan om vad som hänt men då hon var upptagen berättade hon i stället för en skolkamrat, Tove, den enda hon berättade för om vad hon varit med om. Hon hade tidigare gjort goda resultat i skolan men fick nu svårigheter där och behövde specialundervisning under en tid. Hon fick också problem med sin gudstro och började tvivla. Under de kommande åren har hon haft omväxlande bra och dåliga perioder, t.ex. när hon blivit påmind om det inträffade. Hon har nu fått psykologhjälp och stöd av föräldrarna. Hon har också hittat tillbaka till sin tro. Anmälan i målet har inneburit nya svårigheter, inte minst med polisförhör, rättegång och en närgången och intensiv mediebevakning. Hon är lättad över att en anmälan till sist blev gjord och att det inträffade kommit fram. Hon hoppas därför att hon när rättegången är över skall kunna gå vidare med sitt liv, vilket tidigare inte varit möjligt. – Eftersom hon inte tidigare haft någon sexuell erfarenhet var hon i polisförhören osäker på vilka ord hon skulle använda för att beskriva det som hände i Tito Beltrans rum. Eftersom hon då trodde att det för våldtäkt krävdes ett fullständigt samlag, d.v.s. ett helt och fullt inträngande och med utlösning hos gärningsmannen, har hon bl.a. använt orden 'försöka komma in' i henne. Hon är fortfarande osäker på om Tito Beltran var helt inne i henne och fick utlösning men är däremot helt säker på att han med sin penis i vart fall var delvis inne i hennes slida. Den tekniskt/juridiska termen för detta kan hon inte bedöma.

Tito Beltran:

Han är född i Chile och kom till Sverige år 1986 för att studera sång och musik. Han fick arbets- och uppehållstillstånd i Sverige året därpå och har numera medborgarskap i såväl Chile som i Sverige. Han har därefter arbetat som

operasångare i Sverige och utomlands. År 2002 separerade han i en uppslitande skilsmässa från sin första fru, med vilken han har fyra barn. Sedan år 2003 lever han med sin nuvarande fru, Jenny, med vilken han har ett barn - Efter konserten på Svaneholms slott kom turnésällskapet till Nötesjö Wårdshus ganska sent på kvällen, omkring kl. 24.00. Såsom Lotta berättat samlades några av deltagarna i restaurangen och pratade om dagens uppträdande. Då Maria Lundqvist klagade över nackont masserade han henne i nacken, vilket hjälpte. Lotta, som var väldigt trött efter dagens barnpassningar, klagade även hon över värk. Då han tryckte till i hennes nacke sa hon att det kändes skönt och frågade om han kunde ge henne mer massage. Han gick med på det trots att han var på väg att gå till sängs. Efter diskussion om var massagen skulle ske, i Maria Lundqvists rum eller i hans, och efter det att Maria Lundqvist inte haft någon erinran mot massagen, blev det bestämt att den skulle ske i hans rum. Detta uppfattades av alla som var närvarande. Han gick därför i förväg ensam dit där han duschade och tog av sig de kläder han tidigare haft och bytte till ett par sidenkalsonger av boxertyp och morgonrock. Efter 15 – 20 minuter kom Lotta till rummet. Hon sa glatt 'Hej!' och gav honom en puss. Han fick intrycket att hon var intresserad av honom och att det kunde bli 'action'. Inför massagen tog Lotta av sig på överkroppen men behöll BH, uppknäppt, och långbyxor på. Han började massera henne, först över rygg, sidor och svank men inte över benen på grund av långbyxorna. Då han bad henne ta av dem drog hon själv ned byxorna till knäna men behöll trosorna på. Han masserade henne därefter över hela kroppen. Trosorna togs inte av däremot vek han in dem för att de inte skulle få fläckar av massageoljan. Under massagen, som han huvudsakligen utförde stående på knä i sängen vid sidan av Lotta, klev han vid ett tillfälle över henne. I samband härmed tryckte, 'manipulerade', han henne kraftigt över ryggen samtidigt som hon på hans uppmaning höll andan. Efter massagen, som varade omkring en halv timme, var de båda trötta och lade sig sida vid sida på sängen. De kelade och kysstes och han kände att hon var varm och fuktig mellan benen. Han var sexuellt attraherad av henne och uppfattade henne på motsvarande sätt attraherad av honom. När hon emellertid sade 'nej' till hans vidare närmanden respekterade han henne

och det stannade vid detta. De somnade därefter tillsammans och sov omkring en och en halv timme. När de vaknade utbrast Lotta: 'Shit, nu är det för sent. Jag måste gå med detsamma!' och menade att hon varit borta för länge och att Maria Lundqvist skulle bli arg. Hon tog på sig sina kläder och lämnade rummet lugnt efter att han givit henne en puss och en kram. Efter en kvart kom Maria Lundqvist till rummet. Hon var arg och frågade: 'Vad håller Du på med?' Något tal om våldtäkt var det inte fråga om utan han utgick ifrån att Maria Lundqvists ilska berodde på att Lotta varit bort för länge. Dagen därpå var förhållandet till Maria Lundqvist spänt men i övrigt som vanligt. När han ville be Lotta om förlåtelse svarade hon bara att hon inte fick prata med honom för Maria. Anders Berglund och hans orkester spelade emellertid upp en melodi med en text som anspelade på Tito Beltrans kvinnoaffärer. Han hade, trots att han då var gift i ett tidigare äktenskap, haft flera kvinnor under turnén, vilket var allmänt känt bland turnémedlemmarna och föremål för skämt. Detta bekom honom inte. Det var känt att Lotta hade varit i hans rum på kvällen men om Anders Berglund uppfattat att detta varit något mer än massage, hade han inte skämtat på det sättet. Det var aldrig tal om våldtäkt och han har medverkat i flera turnéer efteråt tillsammans med bl.a. Robert Wells. Kvällen efter händelsen sjöng han som vanligt duett med Carola Häggkvist, varvid de höll varandra i handen och kysstes som tidigare under turnén - Under massagen knackade Anders Evaldsson på dörren till rummet. Han gick upp och öppnade för Anders som frågade efter is och kondomer. Något annat förekom inte vid Anders besök, som varade helt kort. - Han fick varken stånd eller utlösning under massagen. Massage har inget med sexualitet att göra. Vad Lotta känt mellan benen måste ha kommit från henne själv. - Först efter domen i Varbergs tingsrätt fick han genom media höra påståenden om att han vid det nu aktuella tillfället skulle ha gjort sig skyldig till våldtäkt. Att anmälan gjorts först sedan Monica Dahlström-Lannes tagit upp saken kan inte ha någon annan rimlig förklaring än att Lotta inte uppfattat vad som hände på värdshuset för åtta år sedan på annat sätt än han själv. De egentliga orsakerna till att dessa ogrundade beskyllningar nu förs fram emot honom är hänförliga till ekonomiska konflikter med hans förra svärmor och

skivbolagsdirektören Bert Karlsson. - Under hösten 2007 var han utomlands med en egen konsertturné. Då denna var avslutad i enlighet med vad som planerats, och dagen efter han återkommit till Sverige, anmälde han sig själv hos polisen.

Åklagaren har vidare åberopat vittnesförhör med de tidigare nämnda personerna samt med artisten Lill Lindfors, Stockholm och Anne Bergström, Tito Beltrans f.d. svärmor. Dessa har hörts inför tingsrätten som närmare framgår i det följande.

Maria Lundqvist:

Hon deltog som artist under större delen av turnén och delade rum med sina barn och Lotta. Hon kände Lotta sedan tidigare genom hennes föräldrar. Lotta var vid den tiden ganska tyst och tillbakadragen, beroende på att hon var 'hårt hållen' av sina föräldrar, vilka t.ex. ogillade Lottas intresse för musik. Lotta hade emellertid god hand med barn och hon hade anlitat henne tidigare för barnpassning. Eftersom hon behövde hjälp med barnpassning några dagar under turnén bad hon Lotta följa med. Anledningen var emellertid inte enbart barnpassningen utan också för att hjälpa Lotta att stå på egna ben och komma i närmare kontakt med musik. Hon, hennes barn, och Lotta bodde ihop och levde nära varandra under turnén. Lotta träffade där artister, bland dem Tito Beltran, och andra medverkande utan att det var något konstigt med detta. Lotta hade stor respekt för Tito Beltran och Carola Häggkvist som hon såg upp till. – Den aktuella dagen, på Nötesjö Wårdshus, hade Lotta passat flera barn och på kvällen var hon trött och hade ont i ryggen. Tito Beltran erbjöd sig då att massera henne, vilket skulle ske på hans rum. Hon ställde sig visserligen något frågande till arrangemanget men ville ge Lotta förtroende att ta hand om sig själv och gav sitt samtycke med att Lotta inte skulle vara borta för länge. Själv gick hon till sängs och läste. Efter omkring tre kvarts timme kom Lotta instörtande i rummet. Hon var alldeles uppriven och bestört och sa medan hon grät: "Maria, han har våldtagit mig!" två gånger. Hon är säker på att Lotta använde just ordet 'våldtagit' vilket för övrigt stämde väl överens med den reaktion Lotta i övrigt uppvisade. Lotta ville först duscha och tog därför av sig alla sina kläder. Medan

Lotta duschade tog hon hand om hennes kläder och kunde då konstatera att Lottas trosor var blöta och luktade av sperma. Hon kan inte i detalj beskriva lukten men det rådde för henne inget tvivel om att det var lukt av sperma och inte från något som härrörde från Lotta. Av det inträffade blev hon själv arg och uppretad och rusade in till Tito Beltran och frågade honom svärande 'Vad har Du gjort, har Du satt på henne? Jag har hittat sperma i Lottas trosor!' Tito Beltran förklarade att detta var lögn och såg henne rakt i ögonen medan han sa 'Du kan inte sätta dit mig!' Tito verkade helt samlad, oberörd och kall. När hon efter omkring tio minuter kom tillbaka till sitt och Lottas rum satt de tillsammans på sängen och pratade om vad som hade hänt. Båda var upprörda och själv uppfattade hon sig inte som en 'polis' som skulle göra en ingående brottsutredning utan främst som en tröstande medmänniska. Hon kan därför inte minnas alla detaljer och de exakta orden de använde men sammanfattningsvis berättade Lotta, att hon lade sig på Tito Beltrans säng sedan hon tagit av sig på överkroppen, att, då hon på Tito Beltrans uppmaning inte ville ta av sig också sina byxor, han gjorde det, att Tito Beltran under massagen var avklädd, satt på henne och tryckte ned och höll fast henne mot hennes vilja, att han då kom in i henne samt att hon var rädd och inte kunde förhindra det som skedde. Redan då var Lotta mycket bestämd på att hon inte ville att det skulle göras en anmälan till dem som var ansvariga för turnén eller till polisen. Hennes skäl var hänsynen till föräldrarna, vad de skulle säga, skolan och den fortsatta turnén som hon inte ville förstöra. Hon hade emellertid ingen erinran mot att Maria talade om detta så länge inte någon anmälan gjordes. Dagen därpå var det 'som om ett lock hade lagt sig över turnén'. Det talades allmänt om att Tito Beltran gjort en 'ny erövring'. Hans lust på kvinnor var välkänd. Alla tyckte emellertid att han denna gång gått 'över gränsen'. Hon talade med Vicky von der Lanken, som blev bestört och ville fundera och därefter återkomma, vilket emellertid inte blev av. Hon talade också om vad Lotta berättat för flera musiker, vilka reagerade med bestörtning och klart avståndstagande från Tito Beltran. Hon talade dock inte då med Robert Wells om saken. – Under åren som gått därefter har hon vid några tillfällen frågat Lotta om hon inte ville göra en anmälan men varje gång fått samma svar, att hon inte

ville. Våren 2007 stötte hon av en slump samman med Monica Dahlström-Lannes som sa att hon arbetade med domen från Varberg. Hon förklarade att det kunde vara viktigt för detta arbete om också Lottas berättelse blev offentlig och frågade efter Lottas och Robert Wells telefonnummer. Hon talade därefter med Lotta som nu accepterade att det gjordes en polisanmälan och att hon fick lämna ut telefonnumren till Monica Dahlström-Lannes. - Om Lotta frivilligt gett sig in i en sexuell relation med Tito Beltran skulle hon troligen själv ha berättat om det. Hon skulle då inte ha reagerat på detta eftersom Lotta var en vuxen, självständig kvinna som hade rätt att göra sina egna val. Att det varit fråga om en sådan situation den aktuella kvällen är helt uteslutet. – Från samtalet med Lotta på sängen minns hon inte alla detaljer, vilka hon då inte tyckte var så väsentliga som t.ex. om Lotta haft jeans- eller andra byxor på sig. Detsamma kan förhållandet vara med Anders Evaldsson. Det kan mycket väl vara så, trots att hon inte minns det nu, att Lotta då nämnde att Anders Evaldsson kom in i rummet hos Tito Beltran - Hon har känt en vanmakt tidigare av att inte ha kunnat berätta vad som hänt. Hon är nu glad att så kunnat ske, främst för Lottas egen och andra utsatta kvinnors skull men även för sin egen del eftersom hon känner sig kränkt och med skuld känslor eftersom hon ju är orsaken till att Lotta följde med på turnén. – Sedan hon fått klart för sig att Lotta mycket bestämt motsatte sig att någon anmälan gjordes om det inträffade slängde hon Lottas trosor utan tanke på att de skulle kunna utgöra bevismaterial i en kommande rättegång.

Carola Häggkvist:

Hon kände Tito Beltran sedan en tidigare julkonsert. Maria Lundqvist och barnflickan Lotta hade hon inte träffat före den nu aktuella turnén. Hon uppfattade Lotta som en alldaglig och ´reko´ person. - Fram till det åtalet gällde en god stämning i turnétruppen. På morgonen efter konserten på Svaneholms slott talade hon med Maria Lundqvist. Upprörd berättade Maria Lundqvist att Lotta blivit våldtagen av Tito Beltran under natten. Maria Lundqvist berättade för Carola Häggkvist att Lotta kommit till sitt och Marias rum på natten och varit skrädd, ledsen, och skamsen över vad som hänt. Hon hade svårt att i det tillståndet finna de

rätta orden och beskriva detaljer. Hon är emellertid helt säker på att Lotta använde ordet ´våldtagen´. Själv uppgav Maria Lundqvist att hon kände viss skuld i det inträffade eftersom hon dels tagit med Lotta på turnén dels låtit henne gå till Tito Beltran. Dagen efter rådde en tryckt stämning och stor förvirring bland medlemmarna i turnén. De diskuterade vad som skulle göras och om turnén kunde fortsätta. Utan att något formellt beslut fattades blev resultatet att turnén skulle fortsätta som planerat. Själv tyckte hon det hela var obehagligt och hade helst sett att turnén avbrutits. I bussen på väg mellan Svanholm och Marstrand samma dag talade hon med Lotta. Utan att gå närmare in på detaljer bekräftade Lotta vad Maria Lundqvist berättat. Hon är inte säker på om Lotta själv använde ordet ´våldtagen´ men hon uppgav att Tito Beltran varit ´inne i´ henne. Att Lotta blivit utsatt för ett sexuellt övergrepp, och inte deltagit i något frivilligt, framstod som helt klart för henne, Lottas rädsla och reaktion i övrigt var äkta och trovärdig. Hon har inte diskuterat saken närmare med andra mer än nu inför rättegången då hon talat med Maria Lundqvist och Monica Dahlström-Lannes. Att de, eller några andra, skulle ha medverkat i någon slags uppdiiktad konspiration mot Tito Beltran är helt fel.

Lill Lindfors:

Hon var inte själv med på turnén. Första gången hon fick höra talas om händelsen var troligen i samband med en julkonsert år 2000 då hon och Maria Lundqvist uppträdde samtidigt. Tito Beltran och Lotta kom då på tal men hon minns inte närmare vad som sades då mer än, att Maria Lundqvist var upprörd över Tito Beltran, att det var fråga om ´våldtäkt´ samt att Lotta inte ville göra någon anmälan. Nästa gång saken kom på tal var våren 2007 då Monica Dahlström-Lannes, en bekant till henne, frågade efter telefonnumret till Robert Wells. Monica Dahlström-Lannes trodde då att det rörde sig om Robert Wells barnflicka.

Robert Wells:

Han har arbetat med Tito Beltran under fem av de sjutton konsertturnéer han arrangerat, både före och efter den nu aktuella. De har därvid kommit att bli nära

vänner och han är gudfader till ett av Tito Beltrans barn. F.n. är förhållandet mellan dem spänt, dock av andra orsaker än som har med målet att göra, men han hoppas att relationen skall kunna återupptas. Maria Lundqvist, eller hennes barnflicka, kände han inte före den aktuella turnén. – En turné av detta slag är ett stort projekt med ett hundratal personer inblandade och en omfattande transportorganisation för medverkande och utrustning. Eftersom man reser och bor tillsammans, varvid flera av de medverkande har med sig sina familjer, lever man nära varandra och lär känna varandra som vänner och kamrater. Det är däremot inte lämpligt att det bildas nya relationer under en turné. – Dagen efter Svaneholm var det en viss oro bland artisterna. Han talade med Vicky von der Lanken som berättade att hon ´tagit Tito Beltran i örat´. Han uppfattade detta som en erinran om relationer under en turné. Det var inte tal om något övergrepp. Att något sådant skulle ha skett då kände han inte till, ingen sade något om detta till honom. Han fäste därefter inte vidare uppmärksamhet på saken förrän han våren 2007 blev kontaktad av en åklagare, Monica Dahlström-Lannes. – Varje turné måste vara helt fri från droger och övergrepp av alla slag. Om någon bryter mot detta, med eller utan juridisk skuld, kan vederbörande inte vara kvar. Hade han vid det aktuella tillfället fått veta vad han sedan fått höra, skulle Tito Beltran omedelbart fått lämna turnén, oavsett att de då var goda vänner och om Tito Beltran juridiskt sett gjort sig skyldig till brott, vilket fick bli en sak för polisen att utreda. Han tycker det är konstigt att ingen berättade för honom när det var aktuellt. Han har också svårt att förstå att Maria Lundqvist kunnat hålla tyst om saken så länge men har ingen anledning att misstro henne. Visserligen hade Tito Beltran många kvinnoaffärer men någon anledning att iscensätta en komplott av detta slag mot honom har inte funnits.

Anders Berglund:

Han har medverkat i det aktuella projektet sedan början av 90-talet och turnerat med Tito Beltran sedan åren 1992 – 1993. Tito Beltran är en sexmissbrukare med mani på kvinnor. ´Var man än kom under en turné skaffade Tito Beltran kvinnor´. Detta var så allmänt känt att man komponerat en särskild satirvisa om detta. Tito Beltran

själv skröt om sina erövringar. - Han träffade Lotta på turnén, en tillbakadragen 18-åring. Han bodde inte själv på hotellet den aktuella natten. När han kom dit nästa morgon fick han veta att något med ´sexuella förtecken´ hade hänt mellan Tito Beltran och Lotta. Vad det närmare skulle ha gått ut på fick han inte veta och han kan nu inte minnas om ordet ´våldtäkt´ nämndes. Dessförinnan hade han inte lagt märke till något anmärkningsvärt, varken beträffande Tito Beltran eller Lotta. Nästa gång saken nämndes för honom var sommaren 2007 då han kontaktades av en åklagare. Han kan inte minnas att han talat med Monica Dahlström-Lannes. – Han har aldrig uppfattat Tito Beltran som en våldsam person.

Anders Evaldsson:

Han medverkade som musiker i turnén åren 1999 – 2002. Under den aktuella turnén hade han ingen närmare kontakt med Lotta som han uppfattade som ganska oskuldsfull, naiv och godtrogen. Hon verkade dessutom betydligt yngre än hon verkligen var, högst omkring femton år. - Den aktuella natten gick han in i fel rum på hotellet. Han såg då Lotta liggande nästan helt naken på Tito Beltrans säng med denne stående vid hennes sida, i sängen eller eventuellt på golvet. Han minns inte om eller hur denne var klädd. Han insåg genast att han var på ´fel plats vid fel tidpunkt´ och att något sexuellt utspelade sig som han inte ville se. Han lämnade därför hastigt rummet. – Nästa dag var detta ett allmänt samtalsämne bland turnémedlemmarna. Det var helt klart att det var fråga om en våldtäkt och inte en av Tito Beltrans vanliga ´tjejrågningar´. Den diskussion som då fördes gällde inte frågan om vad som hänt utan om turnén skulle kunna fortsätta. Så skedde emellertid. Det hela rann ut i sanden utan att någon anmälan gjorde, vilket han tyckte var underligt. – Han har inte talat om detta med någon av de inblandade efteråt. För honom aktualiserades händelsen först i och med att en åklagare hörde av sig i maj 2007.

Lars Wikström:

Han har arbetat som musiker med bl.a. Robert Wells sedan år 1999 och alltså och han var med på den aktuella konsertturnén. Han har också turnerat med Tito Beltran vid flera tillfällen. Han kände verken Maria Lundqvist eller hennes barnflicka före den nu aktuella turnén. – Någon dag efter konserten på Svaneholms slott sammanträffade han och två andra musiker med Maria Lundqvist. Hon berättade då upprört att hennes barnflicka blivit våldtagen av Tito Beltran i Skåne. De blev chockade och frågade om anmälan hade gjorts men fick till svar av Maria Lundqvist att barnflickan inte ville göra någon anmälan av hänsyn till sina föräldrar och sin religiösa bakgrund. Maria berättade också, att våldtäkten skulle ha ägt rum medan Tito Beltran givit barnflickan massage i sitt hotellrum, att barnflickan därefter återvänt till sitt och Maria Lundqvists rum med sina trosor i handen samt att Maria Lundqvist märkt sperma i trosorna. Han har i flera förhör blivit tillfrågad om vad Maria Lundqvist berättade, särskilt om hon nämnde ordet 'våldtäkt'. Han har i tidigare förhör kanske inte uttryckt sig tillräckligt tydligt men han var då, och är fortfarande helt säker på att de ord Maria Lundqvist använde var just 'våldtäkt' och 'våldtagen'. - Detta blev ett allmänt samtalsämne under den fortsatta turnén.

Monica Dahlström-Lannes:

Hon har arbetat som polis i nära trettio år. Under den tiden inriktades hennes arbete huvudsakligen på frågor som rör övergrepp på kvinnor och barn. Hon utarbetade då en metod för utredning av påståenden om sådana brott. Metoden bygger på rön och kunskap från såväl andras forskning som egna erfarenheter. Den går i korthet ut på ett snabbt agerande av samverkande myndigheter i förening med en klar rollfördelning mellan polis, åklagare, sociala myndigheter m.fl. aktörer. Metoden är numera i stort sett allmänt erkänd och används inom polis- och annan utbildning. Hon har under åren utsatts för kritik. Denna kritik har hela tiden kommit från en mindre grupp personer och har inte inneburit en saklig kritik av metoden utan snarast utgjort personangrepp på henne själv. Sedan hon lämnade sin befattning inom polisen år 1993 har hon huvudsakligen verkat som skribent och debattör inom

det aktuella ämnesområdet. – Hon hade ingen närmare kännedom om den nu aktuella händelsen innan hon i februari 2007 blev uppringd av pappan till målsäganden i Varbergsmålet. Han bad henne läsa igenom den domen och lämna synpunkter, vilket hon gjorde. Samtalet fick henne dock att erinra sig att hon vid något tillfälle tidigare sett uppgifter om att något liknande skulle ha skett med en barnflicka under en konsertturné. Eftersom sexualbrott ofta återupprepas av gärningsmannen gjorde hon en koppling mellan de båda händelserna. Efter vissa förfrågningar fick hon klart för sig att det rörde sig om det som nu är under prövning av tingsrätten. Hon kom i kontakt med Lill Lindfors, Robert Wells, Maria Lundqvist, Carola Häggkvist och målsäganden i detta mål, Lotta. I samtal med dem fick hon klart för sig att det rörde sig om en våldtäkt. Sedan Lotta förklarat att hon nu var beredd på att en anmälan gjordes, men att hon var rädd för den publicitet det skulle medföra, blev det överenskommet att Monica Dahlström-Lannes skulle göra den formella anmälan. Den gjordes den 16 mars 2007 och var mycket kortfattad. Den innebar inget ställningstagande i skuldfrågan utan gav endast uttryck för en misstanke som borde utredas vidare, främst av polis. – Hon har varit närvarande som stödperson åt Lotta vid något polisförhör och har då, med förhørsledarens tillåtelse, fått ställa några kompletterande frågor till Lotta. Hon har även därefter haft kontakter med Lotta, senast nu i anledning av huvudförhandlingen i målet. Dessa kontakter har enbart varit som stödperson åt Lotta. - Hon har aldrig utgivit sig för att vara något annat än tidigare polis.

Anne Bergström:

Tito Beltrans f.d. svärmor har i förhöret uppgivit, att hon år 1996 våldtagits av Tito Beltran under en massage i dennes och hennes dotters gemensamma bostad, att våldtäkten ägde rum i närvaro av dottern, att hon inte gjort någon anmälan om detta till polisen, att hon däremot anmält Tito Beltran ett flertal gånger för trakasserier, att hon haft en längre konflikt med Tito Beltran om ekonomiska förhållanden samt att hon inte haft någon närmare kontakt med någon av de inblandade i detta mål.

Tito Beltrans bevisning

På Tito Beltrans begäran har vittnesförhör hållits med Bo Gustafsson, ekonomisk rådgivare och god vän till Tito Beltran samt med Vicky van der Lancken. Dessa har berättat:

Bo Gustafsson:

Han känner Tito Beltran sedan 80-talet och var då dennes manager. Sedan omkring tio år är han huvudsakligen god vän med Tito Beltran och dennes rådgivare i ekonomiska frågor, bl.a. i fråga om hans självdeklaration. – Sommaren 1999 besökte han turnén Rhapsody in Rock i Skövde efter det att den varit i Skåne. Under några timmar guidade han Carola Häggkvist i Skövde utan att hon nämnde något med anknytning till detta mål. Inte heller i övrigt upplevde han något anmärkningsvärt förutom att Maria Lundqvist talade nedsättande om Tito Beltran och hans 'osvenska sätt', vilket inte passade in i det övriga turnésällskapet. Maria Lundqvist nämnde inget om att Tito Beltran skulle ha förgripit sig på någon. Han hade inte träffat Maria Lundqvist tidigare och har inte talat med henne efteråt. Innan förundersökningen inleddes i detta mål, våren 2007, har han inte talat med Tito Beltran om den nu aktuella händelsen. Han har därefter talat med Tito Beltran bl. a. i häktet. Några andra med anknytning till målet har han inte talat med.

Vicky von der Lancken:

Hon var producent för turnén och deltog tidvis, bl.a. i Skåne och Marstrand. Dagen efter konserten på Svaneholms slott fick hon höra av Maria Lundqvist att Tito Beltran ' varit på barnflickan '. Det var inte tal om våldtäkt eller något liknande övergrepp och eftersom hon uppfattade det som eventuellt hade hänt som något ömsesidigt mellan dem forskade hon inte närmare i saken. Emellertid påpekade hon för Tito Beltran det olämpliga med sådana relationer under en turné och varnade honom att om det upprepades han inte skulle få vara kvar.

Tingsrättens bedömning**Gällande rätt; inledning**

Målet gäller våldtäkt, ett brott som berör och väcker känslor. Lagstiftning och praxis kring detta är därför ofta föremål för intensiv debatt vilket bl.a. lett till att straffbestämmelsen om våldtäkt förändrats flera gånger. Senast skedde det år 2005 då gärningar som tidigare rubricerats som sexuellt tvång eller sexuellt utnyttjande fördes in under våldtäktsparagrafen i brottsbalken. Bl.a. angavs uttryckligen att som våldtäkt skall även betecknas sexuella övergrepp som ägt rum utan användande av våld i egentlig mening men då offret befunnit sig i ett hjälplöst tillstånd, utan förmåga att göra motstånd, t.ex. på grund av medvetlöshet, sömn, berusning, sjukdom eller liknande tillstånd. Samtidigt betonades att som skäl för att bedöma våldtäkt som grov särskilt skall beaktas bl.a. om fler än en förgripit sig på offret.

De nu nämnda lagändringarna berör emellertid inte den fråga om skall prövas i detta mål. Straffbestämmelsen för våldtäkt såsom den beskrivits i åklagarens gärningspåstående är, med redaktionella ändringar, huvudsakligen oförändrad till sitt sakliga innehåll och hade år 1999 följande lydelse.

Den som genom våld eller genom hot som innebär eller för den hotade framstår som trängande fara tvingar någon annan till samlag eller till annat sexuellt umgänge om gärningen med hänsyn till kränkningens art och omständigheterna i övrigt är jämförlig med påtvingat samlag, döms för våldtäkt till fängelse, lägst två och högst sex år.

För en närmare förståelse av straffbudet bör följande kommentarer göras.

Begreppet *samlag* definieras inte i lagtexten. Något krav finns inte på att samlaget skall ha fullbordats så som det uppfattas i allmänt språkbruk, det är tillräckligt att en

mans och en kvinnas könsdelar kommit i beröring med varandra. Det krävs inte heller att något inträngande skall ha skett.¹

Någon legaldefinition på *annat sexuellt umgänge* finns inte heller och torde inte kunna göras. Det avgörande är om handlingarna typiskt sett syftar till att väcka bådads eller enderas sexuella drift. Som exempel kan nämnas s.k. anala och orala samlag. Att föra in något föremål eller kroppsdelar i en kvinnas underliv eller någons anus kan vara tillräckligt.²

Enligt den år 1999 tillämpliga bestämmelsen om våldtäkt framgick inte av ordalydelsen de närmare kraven på vilket *våld* som kunde föranleda straffansvar. Visserligen ansågs enligt förarbeten och praxis att detta våld i huvudsak var begränsat till fall av misshandel, d.v.s. gärningar som förorsakar skada eller smärta. Likväl ansågs kravet på våld uppfyllt genom att gärningsmannen betvingat någons kroppsliga rörelser t.ex. genom att sära på offrets ben eller att med den egna kroppstyngden hindra den andres kroppsrörelser.³

Brottsbeskrivningen innehåller inte krav på att offret skall ha gjort motstånd eller protesterat. Han eller hon skall vara tvingad till samlaget eller den jämförliga sexuella handlingen, men den tvingade personen måste inte göra motstånd eller på annat sätt visa att han eller hon är tvingad. En annan sak är att brist på s.k. uppsåt kan föreligga om gärningsmannen uppfattat det så att offret inte tvingats. Bevisning om tvång kan således vara av annat slag än att motstånd markerats.⁴

Det tingsrätten har att pröva i detta mål är om den gärning åklagaren påstått har ägt rum. Om så är fallet ryms gärningen in under den år 1999 gällande straffbestämmelsen, varvid åtalet är styrkt. Saken kan också uttryckas så att den

---

¹ Holmqvist m. fl., kommentaren till Brottsbalken, 6:8 (Holmqvist)

² Holmqvist ib.

³ Holmqvist 6:9 och Holmberg m.fl., Kommentar till Brottsbalken u. 6:2 1997 (Holmberg.) s. 276. Jfr. Nytt Juridiskt Arkiv. NJA 1993 s. 310

prövning tingsrätten har att göra enbart avser om bevisningen i målet på ett övertygande sätt styrker åklagarens påstående om att den åtalade gärningen begåtts så att något rimligt tvivel om detta inte finns. Någon rättsfråga, såsom t.ex. om berättigat nödvärn förelegat vid en påstådd misshandel eller dödande, är således inte aktuell.

Fri bevisprövning

Innan tingsrätten går närmare in på att närmare granska bevisningen i målet, bör några allmänna riktlinjer för bevisprövningen beröras.

I svensk rätt råder s.k. fri bevisprövning. Huvudregeln härom finns i 35 kap. 1 § rättegångsbalken (RB) med följande lydelse.

Rätten skall efter en samvetsgrann prövning av allt, som förekommit, avgöra vad i målet är bevisat.

En konsekvens av denna fria bevisprövning är att rätten har att ta hänsyn till varje omständighet som kan vara ägnad att påverka bedömningen av sakfrågorna. Det råder alltså i princip ingen begränsning av bevismöjligheterna med hänsyn till viss upplysningskällas beskaffenhet. En annan konsekvens av den fria bevisprövningen är att rätten har att fritt värdera bevisningens styrka. Viktiga garantier för säkerställande av bevisningens tillförlitlighet ligger i principerna om att förfarandet skall präglas av muntlighet, omedelbarhet och koncentration. Denna frihet vid bevisvärderingen innebär inte att rätten får grunda sitt avgörande på en rent subjektiv uppfattning rörande de olika bevisens värde. Rättens avgörande måste i stället vara objektivt grundad och stödjas på skäl, som kan godtas av andra förståndiga personer. Avgörandet får inte heller grundas på totalintrycket av det

---

⁴ Holmqvist 6:11. Se även under föregående not angivna rättsfall

föreliggande materialet. I stället åligger det rätten att för sig själv och även i domskälen klarlägga de olika grunder på vilka rätten stöder sin övertygelse.⁵

Bevisprövningen särskilt vid våldtäktsbrott

Medan förarbetena och motiven till den aktuella bestämmelsen i RB är tämligen knapphändiga är den tidigare doktrinen desto mer omfattande med bl.a. Ekelöfs m.fl. s.k. värdeметод och Boldings m.fl. s.k. temametod. Numera finns dock en tämligen omfattande rättspraxis från Högsta Domstolen (HD), varav två avgöranden som just berör frågan om bevisning i våldtäktsmål står i förgrunden. Tingsrätten skall i det följande något beröra dessa.

Rättsfallet NJA 1991 s. 83 gällde bl.a. upprepade våldtäkter under en längre tid i ett par makars gemensamma bostad. HD anförde därvid bl.a. följande.

‘Såsom ofta är fallet när det gäller påstådd brotthet av förevarande slag, som är undandragen från insyn, föreligger inte några direkta vittnesiakttagelser och inte heller någon teknisk bevisning. Detta hindrar emellertid inte att bevisningen ändå kan finnas tillräcklig för fällande dom. För detta förutsätts att domstolen genom den utredning som förebringats i målet finner att det blivit ställt utom rimligt tvivel att den åtalade gjort sig skyldig till vad som lagts honom till last. – I det nu föreliggande fallet blir det av avgörande betydelse att bedöma trovärdigheten av målsägandens uppgifter i belysning av vad som i övrigt har förekommit i målet. – Inför HD har målsäganden lämnat en lång och i sina detaljer sammanhängande berättelse. Det sätt på vilken den lämnats har gett ett trovärdigt intryck. Berättelsen stämmer i alla väsentliga avseenden väl överens med de uppgifter som antecknats i tingsrättens och hovrättens domar. De tillägg och förtydliganden som målsäganden gjort i HD har hon förklarat med att upplevelserna varit sådana att hon försökt förtränga dem och att det är först nu hon kunnat erinra sig och i övrigt placera vissa händelser. Målsäganden har under pressande förhör förmått ge rimliga förklaringar i de hänseenden hennes uppgifter har satts i fråga. Något beaktansvärt skäl till att målsäganden skulle ha velat sanningslöst tillvita den tilltalade de brott som han åtalats för har inte framkommit. Det finns inte heller belägg för att hon under förundersökningen

---

⁵Fitger m.fl. Kommentar till rättegångsbalken (Fitger), 35:4 ff. med hänvisningar till RBs förarbeten

eller i underdomstolarna lämnat några felaktiga uppgifter. – Vid övervägande av det anförda och vad utredningen i övrigt visar finner HD att målsägandens utsaga måste anses trovärdig. Det kan därför inte betvivlas att den åtalade förövat /misshandel/ och våldtäkt mot henne.⁶

Det skall anmärkas att i målet fanns viss stödbevisning i form av uppgifter som målsäganden lämnat till sin mor och sin syster.

I en senare dom hänvisade HD till det tidigare avgörandet men fann att i den senare domen saknades sådan stödbevisning, vilket fick till följd att HD i det fallet ogillade åtalet för våldtäkt.⁶

Fallen har kommenterats av HD:s tidigare ordförande Bo Svensson med hänvisning till Justitiekanslerns (JK) rapport 2006, Felaktigt dömda⁷. I rapporten sägs 2005 års rättsfall utgöra ett steg i riktning mot krav på stödbevisning. Författarna till rapporten anför att rättsutvecklingen bör ledas vidare i den riktningen för 'om inte sättet att utföra bevisvärderingen stramas upp finns en påtaglig risk att fler felaktiga domar dyker upp'.

För sin del anser tingsrätten inte att 2005 års rättsfall utgör ett avsteg, varken från de grundläggande kraven på bevisvärdering som angetts i RB:s förarbeten eller de uttalanden som HD gjorde i 1991 års rättsfall, vilket innebär att en utsaga från en målsägande kan läggas till grund för en fällande dom om den uppfyller vissa kriterier och det dessutom finns viss stödbevisning av den art som förekom i 1991 års fall.

---

⁶ NJA 2005 s. 712

⁷ Juridisk Tidskrift 2007 s. 380 f. och JK

Bevisprövningen i målet

Tingsrätten övergår nu till en närmare granskning och prövning av de enskilda bevisen i det föreliggande målet. Tingsrätten erinrar därvid om vad som tidigare anförts, nämligen att det saknas stödbevisning i form av direkta vittnesiakttagelser av betydelse samt s.k. teknisk bevisning såsom DA-analyser och läkarintyg. Bevisningen i målet utgörs således nästan uteslutande av utsagor från hörda personer. Det finns således också anledning att betona att de tidigare omnämnda principerna om muntlighet, omedelbarhet och koncentration innebär att det endast är de vid huvudförhandlingen inför tingsrätten avgivna utsagorna som utgör bevisning. Vad en förhörsperson sagt under förundersökningen får förebringas endast när dennes berättelse vid förhöret inför tingsrätten avviker från vad han tidigare anförts eller när han vid förhöret förklarar att han inte kan eller inte vill yttra sig (RB 35:16, 2 st.)

Med beaktande av vad ovan sagts om de krav som ställs vid en fri bevisprövning kommenterar tingsrätten de enskilda bevisen under separata rubriker nedan.

Målsäganden

Målsägandens berättelse uppfyller mer än väl alla de krav HD ställt upp i 1991 års fall. Den är sammanhängande och detaljrik och ger ett starkt intryck av att vara självupplevd. Förhöret med henne har varit långt och pressande. Att hon inte i alla avseenden kunnat erinra sig alla detaljer är fullt rimligt med hänsyn till den långa tid som förflutit och hennes önskan att inte anmäla saken utan i stället förtränga den. I de hänseenden hennes utsaga ifrågasatts har hon kunnat ge rimliga förklaringar, inte minst när det gäller den omständigheten att anmälan gjorts först långt efter händelsen. Även i övrigt framstår hennes utsaga som trovärdig och det finns ingen anledning att betvivla dess trovärdighet.

Anders Evaldsson

Han är det enda direkta ögonvittnet. Det han berättat skiljer sig från såväl vad målsäganden som Tito Beltran uppgivit. Han har endast iakttagit vad som hände i Tito Beltrans rum under, vad som måste förstås, ett mycket kort ögonblick och några säkra slutsatser av hans iakttagelser kan därför inte göras eller läggas till grund för bedömningen i målet.

Maria Lundqvist

Maria Lundqvist är, tillsammans med Carola Häggkvist den enda som fått direkta uppgifter från målsäganden i direkt andslutning till händelsen. Hon har under ett pressande förhör fått åtskilliga frågor där Tito Beltran ifrågasatt hennes uppgifter såsom vilka byxor målsäganden haft på sig, hur sperma luktar, varför hon slängde målsägandens trosor och om målsäganden uppgav att Anders Evaldsson kommit in i Tito Beltrans rum. I allt väsentligt berör dessa frågor omständigheter av mindre betydelse för bedömningen. Av större betydelse är det att hon ger en helt entydig och trovärdig bild av vad målsäganden berättat för henne, nämligen att hon varit utsatt för något av sexuell art som hon inte frivilligt gått med på. Även om hon varit osäker på de exakta ordalydelseerna i målsägandens berättelse för henne har Maria Lundqvist inför rätten likväl förmedlat bilden av en våldtäkt och inget annat. Anledning saknas även att inte sätta tilltro till Maria Lundqvists uppgifter.

Carola Häggkvist

Carola Häggkvist är, såsom nämnts ovan, den enda som tillsammans med Maria Lundqvist har kunnat förmedla ett direkt intryck av målsägandens uppgifter. Även om hennes samtal med målsäganden främst haft en stödjande, medmänsklig funktion kan inte betvivlas att hon upplevt målsägandens berättelse på samma sätt som Maria Lundqvist. Inte heller beträffande Carola Häggkvist finns skäl att inte sätta tilltro till hennes berättelse.

Anders Berglund och Lars Wikström

Dessa har i huvudsak förmedlat tredjehandsuppgifter. Dessa måste därför bedömas med stor försiktighet varvid tingsrätten konstaterar att de i vart fall inte motsäger åklagarens påstående utan tvärtom ger det visst stöd.

Robert Wells och Vicky von der Lanken

Deras berättelser avser främst ryktesvis lämnade tredjehandsuppgifter med ytterligare krav på försiktighet i bedömningen utöver vad som angivits beträffande Anders Berglund och Lars Wikström. I anslutning härtill anmärker tingsrätten att det framstår som rimligt att övriga turnédeltagare varit försiktiga med att lämna uppgifter till dem med tanke på deras roll i och ansvar för turnén och med hänsyn till den fortsatta turnén.

Anne Bergström och Bo Gustafson

Ingen av dessa förhörspersoner har lämnat några uppgifter av väsentlig betydelse för bedömningen i målet. Tingsrätten berör därför inte deras utsagor vidare.

Tito Beltrans invändningar

Tito Beltran har ingen bevisskyldighet i målet, han skall anses som oskyldig till dess tingsrätten funnit honom skyldig på grund av den bevisning åklagaren presterat. Sådan bevisning kan naturligtvis försvagas av de invändningar en tilltalad gjort. Tito Beltran har i flera hänseenden framfört sådana, av vilka tingsrätten i det följande behandlar de mest väsentliga, likaledes under särskilda rubriker.

Den tid som förflutit mellan händelsen och anmälan

Såsom tingsrätten anfört under bedömningen av målsägandens berättelse har hon lämnat en fullt rimlig förklaring till dröjsmålet. Därtill anmärker tingsrätten att det inte är ovanligt att i flera fall av våldtäkt ingen anmälan göres alls eller först långt

senare, se t.ex. det ovan angivna rättsfallet NJA 1991 s. 83. Anledning saknas därför att på grund av denna invändning ifrågasätta målsägandens uppgifter.

Monica Dahlström-Lannes roll

Hennes inblandning i målet kan i och för sig anses anmärkningsvärd. Oavsett hennes avsikter, och kontakter med berörda personer, har emellertid inget framkommit som tyder på att hon t.ex. förmått målsäganden att göra anmälan eller att hon i övrigt skulle ha inverkat menligt på utredningen. Hennes medverkan vid polisens förhör med målsäganden har endast bestått av frågor av mindre, eller ingen betydelse för utredningen. Robert Wells påstående att hon för honom presenterat sig som åklagare måste bero på ett missförstånd, han har f.ö. misstagit sig även om rollen hos övriga personer med anknytning till målet. Någon anledning att, som Tito Beltran gjort, misstänka Monica Dahlström för att ha haft något egenintresse i målet, såsom att straffa Tito Beltran som våldtäktsman oavsett skuld har inte framkommit. Med hänsyn härtill, och med beaktande av vad som i övrigt framkommit vid förhöret med Monica Dahlström-Lannes saknas anledning ifrågasätta hennes utsaga.

Ej hörda personer

Tito Beltran har ifrågasatt varför målsägandens skolkamrat Tove eller pappan till målsäganden i Varbergsmålet inte hörts. Även om Tove skulle kunna lämna uppgifter av samma art som Maria Lundqvist och Carola Häggkvist gjort, skulle dessa inte på ett avgörande sätt ha kunnat förändra bedömningen i målet till Tito Beltrons fördel, snarare tvärtom. Att hon inte hörts i målet är därför inte en beaktansvärd brist i utredningen som tingsrätten har anledning att ta ytterligare ställning till. – Tito Beltran har inte uppgivit i vilka hänseenden pappan skulle kunna lämna något bidrag till detta mål. På grund härav, och då någon anledning av annat skäl att höra honom i målet inte framkommit, lämnar tingsrätten även denna invändning utan vidare bemötande.

Sperman

Från Tito Beltrans sida har, med hänvisning till bl.a. medicinsk sakkunskap, ifrågasatts att Maria Lundqvist skulle ha kunnat känna lukt av sperma i målsägandens trosor. Oavsett hur därmed förhåller sig saknar saken betydelse eftersom, som tingsrätten anfört under gällande rätt ovan, samlag skall anses föreligga vare sig gärningsmannen fått utlösning eller ej.

Varför visste inte Robert Wells och Vicky van der Lanken vad som hänt?

Det har helt klart framkommit under förhören att om särskilt Robert Wells fick höra talas om vad som skulle ha hänt Tito Beltran hade blivit tvungen att lämna turnén, oavsett eventuell skuld men av hänsyn till turnéns rykte. Det är därför fullt förståeligt att artister, och övriga som var beroende av att turnén fortsatte som planerat, var återhållsamma i förhållande till honom och Vicky van der Lanken. Inte heller denna invändning förringar trovärdigheten och betydelsen av målsägandens och Maria Lundqvists samt Carola Häggkvists uppgifter.

Konspiration

Tito Beltrans egen förklaring, att de anklagelser som nu riktas mot honom skulle ha sin grund i konspirationer från han f.d. svärmor och Bert Karlson bär inte sannolikhetens prägel. De saknar varje stöd i utredningen och kan därför lämnas helt utan avseende utan vidare kommentarer från tingsrätten.

Övriga brister i förundersökningen

Utöver nu gjorda invändningar har Tito Beltran gjort ett flertal påståenden om brister i utredningen. Då dessa endast rör ospecificerade omständigheter som saknar betydelse för utredningen föranleder de inget ytterligare bemötande av tingsrätten.

Tingsrättens sammanfattning av bevisningen och slutsatser

Som tingsrätten funnit är målsägandens berättelse fullt trovärdig och uppfyller kraven för att kunna läggas till grund för en fällande dom. Detta så mycket mer som den på ett övertygande sätt vinner stöd av övrig bevisning, främst Maria Lundqvists och Carola Häggkvists utsagor. Även övrig av åklagaren åberopad bevisning stöder åtalet, om än i varierande mindre grad. På grund härav, och då vad Tito Beltran anfört inte förringar denna bedömning, finner tingsrätten ställt utom allt rimligt tvivel att Tito Beltran begått den åtalade gärningen på sätt åklagaren påstått. Något tvivel kan heller inte råda om att den också omfattats av Tito Beltrans uppsåt. Med hänvisning till vad tingsrätten anfört beträffande gällande rätt då gärningen begicks är den att bedöma som våldtäkt enligt då rådande lagstiftning.

Genom det nu anförda finner tingsrätten således åtalet styrkt.

PÅFÖLJD

Med hänsyn till såväl gärningens art som straffvärde kan annan påföljd än fängelse inte komma ifråga. Lägsta straff för våldtäkt är fängelse två år varvid det i vart fall inte finns skäl att gå under denna gräns.

SKADESTÅND

Vid angiven utgång i ansvarsfrågan är Tito Beltran skyldig utge skadestånd till målsäganden. Yrkat skadestånd är skäligt.

YSTADS TINGSRÄTT

DOM
2008-02-12

B 1318-07

HUR MAN ÖVERKLAGAR, se domsbilaga (DV 400)

Överklagande skall vara ställt till Hovrätten över Skåne och Blekinge och ha kommit in till tingsrätten senast den 4 mars 2008.

Thomas Främby